

# Ecumenismul

Cuprins:

- 1 Introducere
- 2 Pericolele ecumenismului
  - 2.1 Scrisoarea circulară a papei cu privire la ecumenism din anul 1928:
  - 2.2 Sinodul pan-ortodox de la Moscova din anul 1948:
  - 2.3 Părintele arhimandrit Arsenie Boca (+1989):
- 3 Unitate în diversitate?

## ⚓1 Introducere

De-a lungul istoriei deseori s-a folosit violența ca mijloc de „convingere” a celor care aveau altă credință și aceasta chiar în numele „creștinismului”. Astăzi însă libertatea religioasă constituie baza incontestabilă cel puțin a culturii europene.

Ne bucurăm de faptul că există un dialog între denominațiuni și străduința de a trăi în pace unii cu alții, tratând cu respect diferențele de opinii.

Mișcarea ecumenică reprezintă însă o direcție prin care se pierde **importanța învățăturii sănătoase**. **Respectul** față de opinia celuilalt **nu trebuie** să atragă după sine **neglijarea adevărului**.

## ⚓2 Pericolele ecumenismului

**Pericolele** pe care le poartă ecumenismul au fost recunoscute de-a lungul istoriei chiar și de bisericele catolice și ortodoxe, după cum se poate vedea din citatele de mai jos:

### ⚓2.1 Scrisoarea circulară a papei cu privire la ecumenism din anul 1928:

Dacă biserica catolică **ar accepta** aceste principii, atunci **ar nega adevărul divin revelat** (...).

**Dragostea și unitatea creștină nu pot contrazice adevărul** divin. Acest **adevăr** divin trebuie **ferit** de:

- a) **Indiferență religioasă** potrivit căreia **fiecare** religie are **aceeași valoare**;
- b) **Modernism** potrivit căruia **adevărul revelat este relativ** și nu absolut, variind în funcție de timp și circumstanțe;
- c) Și în cele din urmă de **falsa** prezumție că putem distinge între **învățături de bază** ale credinței și **învățături care nu sunt de bază** dat fiind faptul că **pentru a fi mântuiți trebuie să credem în fiecare adevăr** care ne-a fost revelat.

### 2.2 Sinodul pan-ortodox de la Moscova din anul 1948:

1) Potrivit opiniei bisericii ortodoxe, **biserica ecumenică** pe care CEB (Consiliul Ecumenic al Bisericilor) dorește să o instaureze **nu corespunde cu spiritul creștinismului și cu dorința lui Christos**

2) Obiectivul acestei biserici ecumenice ar fi acela de a obține influență internațională având mijloacele

politice potrivite, fapt care este incompatibil cu modul de acționare al bisericii lui Christos.

3) În ultimii 10 ani de la conferința din Edinburgh din anul 1937 **subiectul unității** bisericii **nu a fost examinat** dintr-o perspectivă **teologică**. De fapt, subiectul unității a fost tratat numai dintr-o perspectivă umanitară, economică și politică.

4) Aceste așteptări ale CEB – care sunt și **condițiile pentru a fi membru** - trasează niște **limite atât de înguste** cu privire la **învățătura creștină** încât puțină credință care mai rămâne este insuficientă pentru a rezista interferențelor satanice.

### ✚ 2.3 Părintele arhimandrit Arsenie Boca (+1989):

*„Ecumenismul? Erezia tuturor ereziilor. Căderea Bisericii prin slujitorii ei. Cozile de topor ale apusului. Numai putregaiul cade din Biserica ortodoxă, fie ei: arhieriei, preoți de mir, călugări sau mireni. Înapoi la Sfânta Tradiție, la Dogmele și Canoanele Sfinților Părinți ale celor șapte Soboare Ecumenice, altfel la iad cu arhieriei cu tot. Ferească Dumnezeu!” (Talanții împărăției, pag.197)*

Într-o conferință ținută în ziua 12 mai 1970 la Facultatea de Teologie din Atena, Prof. Dr. Constantin Mouratidis, profesor de Drept Bisericesc și de Pastorală, a spus despre Mișcarea Ecumenică:

*„Spiritul care însuflețește această Mișcare este acela al **sincretismului religios** și al **minimalismului dogmatic**, al **eludării deosebirilor dogmatice de bază**, în vederea ușurării apropierii și unirii diferitelor confesiuni creștine... **Sincretismul ecumenic** nu este o simplă erezie, ci **este o erezie absolută** pentru că, în esență, **duce la tăgăduirea creștinismului ca adevăr unic** și exclusiv absolut din revelație și la coborârea lui la situația de una din mai multe religii, chiar dacă aceasta este cea mai spirituală și mai însemnată, dar totuși nu unică. Sincretismul ecumenic este **cea mai mare primejdie** pentru Biserica Ortodoxă...” (Mitropolit Nicolae Corneanu: Quo vadis? Studii, note și comentarii teologice, Timișoara, 1990, pag.114)*

### ✚ 3 Unitate în diversitate?

Mulți oameni consideră că diviziunile din cadrul creștinismului și diferitele denominațiuni nu sunt conform voii lui Dumnezeu. Biblia arată în mod univoc faptul că **Isus a dorit ca între creștini să fie o unitate deplină**.

**Această unitate este semnul pentru lume că Dumnezeu lucrează în biserica Sa.**

Și **mă rog** nu numai pentru ei, ci și **pentru cei ce vor crede în Mine** prin cuvântul lor. Mă rog ca **toți să fie una**, cum Tu, Tată, ești în Mine și Eu în Tine; ca și ei să fie una în noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis. Eu le-am dat slava pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una, cum și noi suntem una, Eu în ei și Tu în Mine; pentru ca **ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis și că i-ai iubit, cum M-ai iubit pe Mine.** (Ioan 17:20-23)

Pentru primii creștini **unitatea** nu era o perspectivă viitoare, ci **o experiență prezentă**. Unitatea potrivit voii lui Dumnezeu și potrivit adevărului este garanția coeziunii comunității creștine.

Mulțimea celor ce crezuseră, era **o inimă și un suflet**. (*Faptele Apostolilor 4:32*)

Apostolul Pavel, de asemenea, a făcut apel la păstrarea unității:

Vă îndemn, fraților, pentru Numele Domnului nostru Isus Hristos, **să aveți toți același fel de vorbire**, să **n-aveți dezbinări** între voi, ci **să fiți uniți în chip desăvârșit** într-un **gând și o simțire**. (*1 Corinteni 1:10*)

... și **căutați să păstrați unirea Duhului**, prin legătura păcii. Este **un singur trup**, un **singur Duh**, după cum și voi ați fost chemați la o singură nădejde a chemării voastre. Este **un singur Domn, o singură credință**, un singur botez. (*Efesenii 4:3-5*)

Baza unității atât la început, cât și în prezent, precum și în viitor este ca **fiecare membru** al bisericii **să se fi pocăit**, pentru că Dumnezeu poate să conducă cu Duhul Sfânt numai pe aceia care Îl ascultă și care se supun voii Sale. În felul acesta se realizează unitatea în Biserică, aceasta fiind și condiția realizării/atingerii unității între biserici.

Istoria arată însă că menținerea unității a eșuat. Care este cauza?

**De ce există atâtea diviziuni** în „lumea creștină“? **Să fie oare puterea lui Dumnezeu prea mică și rugăciunea lui Hristos fără rezultat?**

Unitatea în învățătură **nu se rezumă** doar la acceptarea **anumitor** doctrine.

Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i **să păzească tot** ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin. (*Matei 28: 19-20*)

Apostolul Pavel înțelege unitatea ca un **acord deplin între credincioși**. Isus, de asemenea, compară unitatea dintre ucenicii lui cu **unitatea care este între El și Tatăl**. Pavel accentuează că această unitate **este necesară** atât **în învățătură** cât și **în modul de viață**, care e de fapt punerea în practică a teoriei.

Tu, însă, **ai urmărit de aproape** învățătura mea, purtarea mea, hotărârea mea, credința mea, îndelunga mea răbdare, dragostea mea, răbdarea mea... (*2 Timotei 3:10*)

Urmați-mă pe mine, fraților și uitați-vă bine la cei ce se poartă după pilda pe care o aveți în noi. Căci v-am spus de multe ori și vă mai spun și acum, plângând: sunt mulți, care se poartă ca vrăjmași ai crucii lui Hristos. (*Filipeni 3:17-18*)

Orice om sincer trebuie să-și pună întrebarea:

**Oare toate aceste denominațiuni, ale căror învățături se bat cap în cap, urmează învățăturile lui Isus?**

Sfânta Scriptură nu dă o listă a tuturor învățăturilor false posibile. Ea transmite învățătura corectă pentru ca orice creștin din orice timp și din orice cultură să fie capabil să reprezinte voia lui Dumnezeu și să respingă tot ceea ce deviază de la adevăr. **Calea cea strâmtă nu se schimbă**, ea rămâne aceeași în orice timp.

Preaiubiților, pe când căutam cu tot dinadinsul să vă scriu despre mântuirea noastră de obște, m-am văzut silit să vă scriu ca să vă îndemn **să luptați pentru credința, care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna.** (Iuda 1:3)

Intrați pe poarta cea strâmtă. Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare și mulți sunt cei ce intră pe ea. **Dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață și puțini sunt cei ce o află.** (Matei 7:13-14)

La al treilea Congres al Consiliului Ecumenic al Bisericilor (CEB) din 1961 s-a ajuns la următoarea formulare: „CEB este o **asociație frățescă** a Bisericilor care-L mărturisesc pe Isus Hristos ca Dumnezeu și Mântuitor, conform Scripturii și încearcă să răspundă împreună chemării lor comune pentru mărirea singurului Dumnezeu, în trei persoane, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh.”

Premisa realizării unității **nu poate fi doar căutarea „minimumului” acceptat** de toți. „Pacea” obținută cu **prețul reducerii credinței la minimum** rămâne doar o tentativă **omenească**, deoarece nu se bazează pe adevărul divin.

V-am scris nu că n-ați cunoaște adevărul, ci pentru că **îl cunoașteți** și știți că **nici o minciună nu vine din adevăr.** (1 Ioan 2:21)

Oricine **o ia înainte și nu rămâne în învățătura lui Hristos, n-are pe Dumnezeu.** Cine rămâne în învățătura aceasta, are pe Tatăl și pe Fiul. Dacă vine cineva la voi și nu vă aduce învățătura aceasta, să nu-l primiți în casă și să nu-i ziceți: „Bun venit!” (2 Ioan 9-10)

Noi însă suntem din Dumnezeu; cine cunoaște pe Dumnezeu, ne ascultă; cine nu este din Dumnezeu, nu ne ascultă. Prin aceasta cunoaștem duhul adevărului și duhul rătăcirii. (1 Ioan 4:6)

Dacă doar acest „crez minim” ar fi fundamentul părtășiei pe care o avem unul cu altul, atunci cum să ne raportăm la faptul că o mulțime de oameni în decursul acestor două milenii și-au sacrificat viața pentru credință, alipindu-se de ceea ce au înțeles că este adevărat?

Adevărul este singura legătură care-i apropie pe creștini – adevărul este baza unității. Toleranța care trece peste adevăr: „interpretarea Scripturii după felul individual al fiecăruia”, împlinește mai degrabă avertizarea apostolului Pavel:

Căci va veni vremea când oamenii **nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă**; ci îi vor gădila urechile să audă **lucruri plăcute** și își vor da **învățători după poftele lor.** Își vor întoarce urechea de la adevăr și se vor îndrepta spre istorisiri închipuite. (2 Timotei 4:3-4)

O astfel de atitudine **nu face adevărul mai divers**, ci este o **sursă a învățăturilor false.** Diferențele nu dovedesc unitatea, ci mai degrabă neascultarea.

Dacă învață cineva pe oameni învățatură deosebită și nu se ține de cuvintele sănătoase ale Domnului nostru Isus Hristos și de învățătura care duce la evlavie, este plin de mândrie și nu știe nimic: ba încă are boala cercetărilor fără rost și a certurilor de cuvinte, din care se naște pizma, certurile, clevetirile, bănuielile rele ... (1 Timotei 6:3-4)

**Dovada** interpretării corecte a Scripturii este **o viață curată, trăită în dragoste, conform principiilor biblice**. În orice timp, creștinii alcătuiesc **un singur trup** prin Duhul Sfânt, care este:

... Biserica Dumnezeului celui viu, **stâlpul și temeliala adevărului**. (1 Timotei 3:15)

Adresa Ta de e-mail\*:

Mesajul\*:

Trimite mesajul

Copyright © www.crestini.info - Toate drepturile rezervate.  
Conținutul acestor pagini poate fi reprodus integral, fără modificări pentru uz personal.  
Orice alt tip de folosință este restricționată de permisiunea noastră!